

Т А И Н С Т В О Ъ.

За Пока́нїето.

В. Що̀ є̀ Пока́нїето;

Ѡ. Пока́нїето є̀ є́дно та́инство, въ ко́ето като позна́е чело́вѣкъ грѣхове́тъ си, що̀ ги є̀ сторѣлъ, ѝ като скорѣи за тѣхъ, и́сповѣда ги, ѝ така прѣ́ема ѿ́ Бо́га проше́нїе грѣхѡ́въъ чре́зъ дѣхѡ́внагѡ́ своегѡ́ Ѡ́тца̀.

В. Ко́лко ви́дове (тюрліи) є̀ грѣхѡ́вното и́сповѣданїе;

Ѡ. Два̀: Пѣрво, кога̀ чело́вѣкъ и́сповѣда грѣхове́тъ си само́мъ Бо́гу, нѣ като чи не ги є̀ знаѣлъ Бо́гу, ко́йто є̀ серде́вѣдецъ, но за да предста́ви така̀ ѝ пока́же са́мъ себѣ чи є̀ грѣшенъ, ѝ да са̀ и́зъвеличи ѝ и́зъви ви́новатъ́ предъ Бо́га, со́съ смире́нїе, мо́ленїе, ѝ съ неѡсомне́нна вѣра да вѣрва, чи щѐ да прѣ́емне проше́нїе грѣхѡ́въъ чре́зъ Іисѹса Хрѣ́ста Сы́на є́гѡ́. Та́кѡ̀ ба́ше Давѣ́довото и́сповѣданїе: Беззако́нїе моѐ позна́хъ, ѝ грѣхѡ́ моѐ-